

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Iz 43,19.21 + uvítání: jako lid Bohem v Kristu povoláný chceme svědčit o Božích chvályhodných činech, a též sebe utvrzovat v naději

🎵 205

Modleme se: Náš Bože, s úžasem a s vděčností se setkáváme s tvým odpuštěním. Je toho dosti, co nám můžeš odpouštět. Tak mnoho vin, hříchů a dluhů nás tíží. Je toho mnoho, co při nás můžeš napravovat. Doznáváme se před tebou ke svým proviněním. Tobě, lidem kolem sebe i celému stvoření dlužíme mnoho lásky. Prosíme, Pane, smiluj se nad námi a odpusť nám to.

Tys poslal na svět svého Syna, aby vzal tíži našich hříchů na sebe. Ujistil jsi nás o svém odpuštění. Děkujeme, že na ně nemusíme čekat v nejistotě, ale z jeho moci smíme žít. Proto tobě, náš Bože, vzdáváme chválu, že smíme pro tvou velikou lásku poznávat pokoj, jenž nám udílíš. Oslavujeme tě za to, že obnovuješ své stvoření.

Veď nás i nadále svým Duchem a naplňuj jím naše srdce. Ať nás vždy předchází a provází tvá milost. Ať neumlká svědectví a chvála tvých služebníků: Sláva Otci ... Amen

🎵 622 = Svítá 401

promluva před vysláním dětí do NŠ – pomník: co jste si zapamatovali z minula, co vám kámen připomíná

📖 Gn 1,24-31

🎵 626

„Uzdrav mne, Hospodine, a budu zdrav; spas mne a budu spasen.“
(Jr 17,14) Dej nám takovou víru v účinnost a mocné působení tvého rozhodování a jednání, náš Pane.

📖 Ef 4,22-32

Mnoha způsoby nám, sestry a bratři, Písma dosvědčují, že Bůh pro nás koná dílo vykoupení a spásy. Mnoha obrazy je nám toto dílo přibližováno, abychom je byli schopni alespoň částečně pochopit.

Ježíš např. mluvil o Božím nebo nebeském království. Apoštolové píší o oběti, kterou Ježíš Kristus pro nás přinesl.

My jsme dnes ale četli jiné výrazy pro vykoupení, jež se nám od Boha dostává. Četli jsme o novém lidství, o novém, obnoveném stvoření. Tohle Boží dílo obnovení, to nové Boží stvoření, je cílem, k němuž celý náš svět směřuje, k němuž i my jsme povoláni. Jde o završení Božího díla již začatého od samého počátku dnů.

Proč je pro nás toto vyjádření důležité? Mluví se o novém lidství, o obnoveném stvoření a tím se vyjadřuje určitá návaznost na to, co známe z našeho stvořeného světa a z našich lidských životů. Můžeme z toho slyšet tu velmi podstatnou věc, že Bůh nezavrhł své stvoření, nezavrhł lidství a lidstvo, ale hodlá ve svém díle s námi pokračovat. Hodlá navazovat na to, co tu je, co tu je podle jeho vůle a jeho vůli odpovídá, co stvořil a co je dobré. Bůh nad námi nezlomil hůl, ale obnovuje ke svému obrazu. A to dokonce i to, co bylo zlem a hříchem pokřiveno a od něj, od Boha, vzdáleno. I nás obnovuje ke svému obrazu, ač jsme mu pro hřích a zlo tak nepodobni. V těch dvou slovech „nové stvoření“ se rozeznává motiv Boží věrnosti, kterou nám přislíbil a hodlá jí naplnit.

A také z toho cítíme zcela zásadní rozdílnost: je to něco nového. Stvoření Bohu znovu připodobněné, nově učiněné jeho obrazem, zbavené hřichu, očištěné od zla – to neznáme, to zatím neprožíváme.

Vykoupeno tedy má být toto stvoření, toto Boží dílo. Vykoupen má být s celým stvořením i člověk. Obnoven má být týž svět, který Bůh stvořil. A přece to bude svět nový. Nebude v něm již ani místečka pro zlo, které nás tolik v našem světě tíží, nebude hřichu, který nás tolik vzdaluje od Boha. Je to skutečnost veliké naděje pro celý tento náš svět, kterou Písmo vyjadřuje slovy o „novém stvoření“ a „obnoveném lidství“.

Zdálo by se, že nám nezbyvá než čekat, až toto staré jednou pomine a bude obnoveno. Apoštol však důrazně píše: „Odložte staré lidství“ už teď, převlečte se do nového člověka podle Božího obrazu. Není nač čekat! Stejně jako od Ježíše známe slova o tom, že „Boží království je mezi námi“, tak teď slyšíme, že na novém stvoření máme vzít svůj podíl již nyní. Obnovte se, vyzývá nás autor listu.

Nové stvoření zasahuje náš svět, zasahuje do naší současnosti. Stává se skutečností již dnes a proměňuje to, v čem žijeme. Každý z nás může okamžitě začít žít způsobem nového člověka.

Pokud by někdo vytýkal křesťanství, že svou naději upíná až někam do vzdálené budoucnosti, až za horizont trvání tohoto světa, až za hranici smrti, velmi by se mýlil. Pokud si někdo myslí, že křesťanství chce udržovat svět proti jakýmkoli změnám, že chce jen otupit bolesti trpících proto, aby z něj mohli druzí těžit, je na omylu. Slova jako „odložte staré lidství, odložte dřívější způsob života“ a „obnovte se v Duchu, oblečte to nové“ jasně ukazují, že snahy o proměnu našeho světa patří k bytostným základům naší víry. Jasně také hned zazní, že jde o změnu ke spravedlnosti a pravdě.

Je to proměna s pohledem upřeným k onomu plně obnovenému stvoření, s pohledem, který zkoumá onen Boží obraz, aby se mu co nejvíce připodobnil. Jde o snahy prosazovat již dnes to, co má otevřenou budoucnost v završení Božího díla. Když k tomu apoštol upře svůj pohled, snadno může napsat, o co že se máme snažit: o pravdu, o překonání hněvu a vzájemných rozporů, o to, abychom se měli oč dělit s potřebnými, o dobré slovo, o vzájemnou laskavost, o milosrdenství a odpuštění. Všechny tyto skutečnosti mají své místo v novém stvoření. A proto má cenu se již teď o ně zasazovat.

Kdo to nedělá, zarmucuje Ducha Božího. „Vy jej nezarmucujte!“ Vy nechejte Duchem obnovit své mysli. Se starými katechismy bychom mohli říci: „Nechte posvětit své životy.“ Když zavěje Duch Boží a když nás označí svým razítkem za své, začíná nové lidství.

Sám Bůh svým Duchem takto působí, že se jeho dílo obnovy stvoření již prosazuje a projevuje v našem světě. Nijak snadno ani lehce. Je s námi lidmi těžké pořizení, způsobujeme svým jednáním mnohý zármutek lidem kolem sebe i Bohu samému. Kazíme i ono nové dílo, které uprostřed světa vyrůstá. Roste mnohdy nenápadně, pomalu, ale přece. Naděje na jeho dovršení je však pevně zakotvena nikoli v nás, ale v Boží věrnosti. Na ní se lze spolehnout, na ní lze založit svůj lidský život. Díky Boží věrnosti můžeme brát účast na jeho díle nového stvoření.

Vyhlížíme Boží budoucnost, nám Bohem připravenou, ujištění

tím, že se Bohu jeho svět nevymkl z rukou. Všem škarohlídům, kteří nás zaplavují jedním katastrofickým scénářem za druhým, vzdoruje naděje Boží. Nikoli hrůzné zničení všeho, ale proměna a obnovení stvoření. Nikoli vítězství zmaru a nicoty, ale naplnění a završení Božího díla s námi a s celým světem. To čekáme.

To vůbec neznamena, že se můžeme oddávat svévoli. Naopak jsme pozváni k účasti na tomto novém stvoření, k životu člověka obnoveného k Božímu obrazu již nyní. Sám Bůh nás takto svým Duchem, svým přítomným působením, vede: Obnovte se, oblect se nově, dejte se Duchem vést! Amen

♪ 371

Náš Pane Ježíši Kriste, ty dáváš sílu opustit staré a v tobě a skrze tebe je učiněno všechno nové. K tobě se obracíme s přimluvami:

- Dej, aby tvé Slovo mezi námi působilo svou mocí a činí nás plně tvými, a aby tvůj Duch posvěcoval jednoho každého z nás.
- Dotkni se své církve, srdcí všech nás, abychom jen nenaříkali, ale abychom poznávali tvé dobré dary a tvé milosrdenství, jímž nás obdarováváš každého dne, a abychom ti nezapomínali za ně děkovat.
- Kéž dokážeme zvěstovat tvé odpuštění a dokážeme odpouštět.
- Prosíme, aby byla na našem životě znát tvá vláda, ať je na každém z nás poznat, že jen ty jsi naším Pánem.
- Přimlouváme se za ty, kdo nesou tíhu bolestí a nemocí, stáří a osamění, hmotné bídy i duchovní prázdnoty. Proměňuj jejich úděl, otevři i před nimi nový život.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 579

ohlášky

slova naděje: Zj 21,1.5

 Nu 6,24-26

♪ 197